

’Εν ’Ολύμπω

Τριμηνιαίο ηλεκτρονικό περιοδικό

**ΤΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΕΛΑΣΣΟΝΑΣ
«ΚΕΝΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ, ΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΔΡΑΣΗΣ»**

Αριθμός Τεύχους: 1, Ιανουάριος, Φεβρουάριος, Μάρτιος 2017
Ηλεκτρονική διεύθυνση: www.enolympo.gr,

- Δρώμενα του Δικτύου
- Ιστορικά θέματα
- Καλλιτεχνικά θέματα
- Κοινωνιολογικά θέματα
- Λαογραφικά θέματα

- Παιδαγωγικά θέματα
- Λογοτεχνικά θέματα
- Σατιρικά θέματα
- Υγεία, Οικολογία, Περιβάλλον

ΕΥ Θ Λ Ψ Μ Π Φτριμηνιαίο ηλεκτρονικό
περιοδικό**Ιδιοκτησία:**Δίκτυο Καλλιτεχνών και
Επιστημόνων για την ανάπτυξη
της Επαρχίας Ελασσόνας,**Εκδότης:** Κων/νος Σαχινίδης,
Πρόεδρος του Δικτύου**Έδρα:** Ελασσόνα 6ης
Οκτωβρίου 84, 40200**Αρχισυντάκτης:**

Γεώργιος Μπασδραβάλας

Διεύθυνση Σύνταξης:

Ελένη Μπλιούμη

Συντακτική Επιτροπή:

Βασίλης Ζαρζώνης,

Ελένη Μπλιούμη,

Γιώργος Μπασδραβάλας,

Σπύρος Μπούμπας,

Ευαγγελία Ράπτου,

Κων/νος Σαχινίδης

Δημιουργική επιμέλεια-**Σελιδοποίηση:**

Μοσχογιάννη Μαρία

Νομική Σύμβουλος:

Αναστασία Χαιρετίδου

Διεύθυνση: 6ης Οκτωβρίου 84,

40 200 Ελασσόνα

Πληροφορίες:

Κων/νος Σαχινίδης

6973591587,

ksachinides@yahoo.gr,

Ελένη Μπλιούμη 6976832232,

mparasio@otenet.gr,

Ευαγγελία Ράπτου

6972857733,

raptoueva@yahoo.gr

Σημείωση σύνταξης:

- Επιτρέπεται η ελεύθερη
άντληση στοιχείων, αρκεί
να αναφέρεται η πηγή
και ο συγγραφέας.

- Οι συγγραφείς των άρθρων
φέρουν την ευθύνη
για τις απόψεις τους.

Μήνυμα

του Δ.Σ. του Δικτύου Καλλιτεχνών και Επιστημόνων
για την Ανάπτυξη της Επαρχίας Ελασσόνας
και της Συντακτικής Επιτροπής του περιοδικού

Το Δίκτυο Καλλιτεχνών και Επιστημόνων για την Ανάπτυξη της Επαρχίας Ελασσόνας, στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων του για την πολιτιστική και πνευματική ανάπτυξη του τόπου, αποφάσισε την έκδοση ηλεκτρονικού περιοδικού ως ένα ακόμη μέσο έκφρασης, επικοινωνίας και ενημέρωσης, με τους παρακάτω στόχους, σύμφωνα και με τους καταστατικούς στόχους του Συλλόγου:

1 Να καλύψει το μεγάλο κενό που υπάρχει, ως προς τον εντοπισμό και την ανάλυση των πνευματικών και πολιτιστικών αναγκών της επαρχίας Ελασσόνας.

2 Να προβάλλει τις πνευματικές και καλλιτεχνικές δυνάμεις του τόπου, να προωθήσει το πνευματικό και το καλλιτεχνικό τους έργο και να ενθαρρύνει την πολιτιστική και καλλιτεχνική έκφραση που προκύπτει από την ερασιτεχνική δημιουργία. Η ενημέρωση του αναγνωστικού κοινού για την Πνευματική και Καλλιτεχνική κίνηση όλων των δημιουργών που δραστηριοποιούνται στην Επαρχία Ελασσόνας και στην Ελλάδα, γενικότερα, στον χώρο των Τεχνών και του Πολιτισμού αποτελεί μια ακόμη κοινωνική ανάγκη τόπου.

3 Να αποτελέσει ένα βήμα προβληματισμού και έκφρασης για σοβαρά τοπικά, εθνικά και διεθνή ζητήματα Πολιτισμού, Παιδείας, Οικονομίας, Ιστορίας, Παράδοσης, Τέχνης και Υγείας και να προωθήσει την ανάλυση και παρουσίαση των διαφόρων παραδοσιακών και σύγχρονων πολιτιστικών εκφράσεων. Ιδιαίτερα, να αποτελέσει ένα ακόμη μέσο ενημέρωσης για τις δραστηριότητες των Πολιτιστικών Φορέων.

4 Να συμβάλλει στην ανάδειξη του Πολιτισμού και του κλασικού Αθλητισμού και ιδιαίτερα στην προώθηση της πολιτιστικής κληρονομιάς και του πνευματικού πλούτου της Επαρχίας Ελασσόνας. Να συμβάλλει στην ανάδειξη και προβολή του φυσικού και του πολιτιστικού περιβάλλοντος και, κυρίως, των αρχαιολογικών και λοιπών πολιτιστικών χώρων

της Επαρχίας Ελασσόνας.

5 Να ενισχύσει τον αγώνα για τη διατήρηση της ιδιαιτερότητας του ελληνικού πολιτισμού, με όλα τα δικά του ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, και να συμβάλλει στη διαμόρφωση συνειδήσεων για τη διατήρηση των ελληνικών παραδοσιακών αξιών. Για τον λόγο αυτό, είναι αναγκαίο να αποτελέσει βήμα αντίστασης σε κάθε μορφή εκβαρβαρισμού και αφελληνισμού που υφίσταται η ελληνική κοινωνία.

6 Να προωθήσει τον εθελοντισμό και τις ποικίλες κοινωνικές δράσεις των πολιτών καθώς και την ευαισθητοποίησή τους σε θέματα κοινωνικού, πολιτισμικού και περιβαλλοντικού ενδιαφέροντος.

7 Να συμβάλλει στην προώθηση και λύση των προβλημάτων της τοπικής κοινωνίας και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, με κατεύθυνση την ανάπτυξη του τοπικού Πολιτισμού.

Στο πλαίσιο των στόχων αυτών, το περιοδικό θα ασχοληθεί, γενικότερα, με τις εξής θεματολογικές κατευθύνσεις: Ιστορικά θέματα, Κοινωνιολογικά θέματα, Καλλιτεχνικά θέματα, Λαογραφικά θέματα, Παιδαγωγικά-Λογοτεχνικά θέματα, Υγεία, Οικολογία, Περιβάλλον, Τοπικά νέα, Δραστηριότητες του Δικτύου και άλλων Πολιτιστικών Φορέων της Επαρχίας Ελασσόνας κ.ά.

Με αυτές τις επιδιώξεις ξεκινούμε την έκδοση του ηλεκτρονικού μας περιοδικού, το οποίο φιλοδοξούμε, σε εύθετο χρόνο, να εκδίδεται και σε έντυπη μορφή.

Ήδη, συγκροτήθηκε η Συντακτική Επιτροπή, η οποία θα φροντίζει για την ομαλή και τακτική έκδοση του περιοδικού.

Όμως, περιμένουμε την σύμπραξη και την στήριξη όλων των ανθρώπων του Πνεύματος και του Πολιτισμού για την συνεχή βελτίωση και ανάπτυξη του περιοδικού μας.

Π ε ρ ι ε χ ό μ ε ν α

● Μήνυμα του Δικτύου Καλλιτεχνών και Επιστημόνων για την ανάπτυξη της Επαρχίας Ελασσόνας και της Συντακτικής Επιτροπήςσελ. 2	● Δραστηριότητες του Δικτύου Καλλιτεχνών και Επιστημόνων για την ανάπτυξη της Επαρχίας Ελασσόνας σελ. 11
● Δίκτυο Καλλιτεχνών και Επιστημόνων για την ανάπτυξη της Επαρχίας Ελασσόνας σελ. 3	● Χρυσό βραβείο στα βιολογικά κρασιά του Αθανασίου Μηνάσελ.12
● Ο Όλυμπος, ετυμολογίασελ. 4	● Έργα υποδομών με διαχρονικότητα που δεν έγιναν στο Δήμο Ελασσόνας σελ.12
● Ιανός ο Περραιβόςσελ. 5	
● Ολιστική ιατρική στην αρχαία Ελλάδασελ.6	
● Αγωγή του ανθρώπουσελ.7	● «Η αρπαγή της Βασιλαρχόντισσας» σελ.13
● Φιλαναγνωσίασελ. 8	● Λαογραφικό Μουσείο Λόφου Ελασσόνας..... σελ.13
● Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης, ο άνθρωπος που γνώριζε τα πολλά σελ. 9	● Οι Χαλκιάδες της Ηπείρου στην Ελασσόνα σελ.14
● Ποιητικές σελίδεςσελ.10	● Βιβλιοπαρουσίασησελ.15
	● Γιορτές Λόγου και Τέχνης 2017σελ.16

Δίκτυο καλλιτεχνών και επιστημόνων για την ανάπτυξη της επαρχίας Ελασσόνας «Κέντρο Τέχνης, Λόγου και κοινωνικής δράσης»

Το Δίκτυο Καλλιτεχνών και Επιστημόνων για την ανάπτυξη της Επαρχίας Ελασσόνας είναι μη κερδοσκοπικό σωματείο πολιτών και πνευματικών κινήσεων, με έδρα την Ελασσόνα και έχει τον διακριτικό τίτλο «Κέντρο Τέχνης, Λόγου και Κοινωνικής Δράσης». Ιδρύθηκε το 2015 από μια ομάδα Καλλιτεχνών και Επιστημόνων, με πνευματικές και πολιτιστικές ανησυχίες για την ανάπτυξη και προβολή του τόπου.

Οι κυριότεροι σκοποί του Συλλόγου, μεταξύ άλλων είναι:

- Η ανάπτυξη των τεχνών και του πολιτισμού, η δημιουργία πνευματικής κίνησης και προώθησης παραδοσιακών προϊόντων, η ενίσχυση του εθελοντισμού και η ενασχόληση με τα κοινά, μέσα από κοινωνικές δράσεις και εκδηλώσεις.

- Η δημιουργία Πνευματικής και Καλλιτεχνικής Κίνησης για τη συνύπαρξη και συνομιλία των επιστημών με τις τέχνες και η υποστήριξη, με κάθε νόμιμο τρόπο, όλων των πνευματικών και καλλιτεχνικών δημιουργών για μια συγκροτημένη ανάδειξη της συλλογικής έκφρασης και της πνευματικής δημιουργίας των καλλιτεχνών και των επιστημόνων της Επαρχίας Ελασσόνας και όλης της χώρας.

- Η καταγραφή και συσπείρωση των πνευματικών και καλλιτεχνικών δυνάμεων που δραστηριοποιούνται στην περιοχή της Ελασσόνας ή κατάγονται από αυτήν.

- Η προβολή της σύγχρονης πολιτιστικής έκφρασης και των δημιουργών της και, ιδιαίτερα, του πνευματικού και καλλιτεχνικού τους έργου στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Σε αυτό το πλαίσιο ο ρόλος του Δικτύου είναι να δημιουργήσει τις κατάλληλες προϋποθέσεις για την κινητοποίηση ανθρώπινων πόρων και τη δημιουργία ανθρώπινου κεφαλαίου σε κάθε περιοχή παρέμβασης.

Μέχρι σήμερα, το Δίκτυο, παρά τη μικρή διάρκεια ζωής του, παρουσίασε αξιόλογο έργο και έδωσε μια νέα πολιτιστική πνοή στην Επαρχία Ελασσόνας, με πρωτοποριακές δραστηριότητες για την περιοχή, όπως:

- Παρουσιάσεις βιβλίων
- Εκδηλώσεις για τους λαϊκούς ποιητές και τους λαϊκούς οργανοπαίχτες τραγουδιστές και χορευτές της περιοχής της Ελασσόνας
- Διαλέξεις για θέματα υγείας και φιλαναγνωσίας.
- Γιορτές λόγου και τέχνης 2015, με εκθέσεις ζωγραφικής, εικαστικών τεχνών, ειδών λαϊκής τέχνης και γεωργικών και κτηνοτροφικών προϊόντων
- Αφιέρωμα στον Ποντιακό Πολιτισμό.
- Αποκριάτικα δρώμενα με ήθη έθιμα και παραδόσεις της περιοχής Ελασσόνας
- Αποκριάτικα δρώμενα με ήθη, έθιμα και παραδόσεις της περιοχής Ελασσόνας και της υπόλοιπης Ελλάδας
- Ημερίδα με θέμα τους πολιτισμικούς πόρους της Ελασσόνας
- Μουσικές βραδιές με έντεχνα και λαϊκά τραγούδια
- Κινηματογραφικές προβολές σύγχρονης παραγωγής.
- Αφιέρωμα στον Δομενικιώτη λογοτέχνη Γιώργο Χειμωνά.

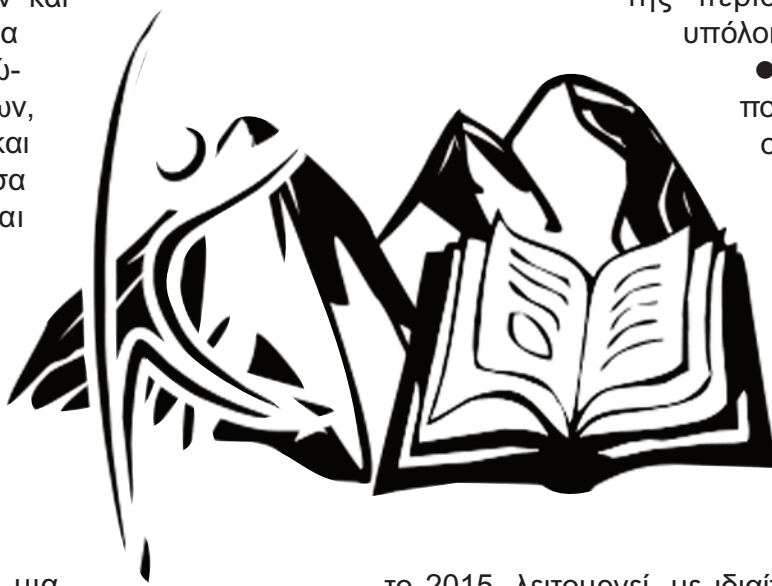
Παράλληλα με τις εκδηλώσεις αυτές, από

το 2015, λειτουργεί, με ιδιαίτερη επιτυχία, και το Τμήμα παραδοσιακών χορών του Κέντρου Τέχνης, Λόγου και Κοινωνικής Δράσης, το οποίο έχει δώσει αρκετές παραστάσεις σε διάφορες εκδηλώσεις στην περιοχή της Ελασσόνας.

Όλες αυτές οι δραστηριότητες πραγματοποιήθηκαν με τη συνεργασία διαφόρων τοπικών και άλλων Φορέων και μόνο με την οικονομική ενίσχυση των μελών και φίλων του Δικτύου και την μερική οικονομική στήριξη της Αντιπεριφέρειας Λάρισας.

Επίσης, για την πραγματοποίηση των στόχων του Συλλόγου έχουν προγραμματισθεί και πολλές άλλες νέες δράσεις για το άμεσο και το απώτερο μέλλον.

Με όλες αυτές τις δράσεις, το ΔΙΚΤΥΟ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΕΛΑΣΣΟΝΑΣ αποτελεί έναν ζωντανό πολιτιστικό Φορέα της περιοχής Ελασσόνας που φιλοδοξεί να συμβάλλει, περαιτέρω, ουσιαστικά στην πνευματική και πολιτιστική ανάπτυξη του τόπου.

Ο Όλυμπος: ετυμολογία

Από τη στήλη του ηλεκτρονικού μας περιοδικού δρώτω την ευκαιρία να εκφράσω την επιθυμία μου, η οποία αποτελεί και υπόσχεση, να ανταποκριθώ στα ενδιαφέροντά σας, στις πνευματικές σας αναζητήσεις, ώστε να συμπορευτούμε στις ατραπούς του νου και της ψυχής. Για το λόγο αυτό σας καλώ ως «συνεργάτες» μου, προκειμένου μέσω της στήλης αυτής να ανοίξουμε έναν «διάλογο» με ό,τι προσφέρεται το μεδίαμα της ικανοποίησης.

Αρχίζουμε, λοιπόν, με πρώτο θέμα το φυσικό σύμβολο και «οικόσημο» του τόπου μας, τον Όλυμπο, επιχειρώντας ένα «ετυμολογικό οδοιπορικό» στο αθάνατο βουνό, «της Φαντασίας κορύφωμα και των Θεών παλάτι», όπως το απεκάλεσε με το καλλιτεχνικό της τάλαντο η Λαρισαία ποιήτρια και ιδρυτικό μέλος του Συνδέσμου Γραμμάτων και Τεχνών Θεσσαλίας Ζήτα Καλογιάννη (σύζυγος του ιδρυτή του Σ.Γ.Τ.Θ. Βάσω Καλογιάννη).

Ο τόπος μας σφιχταγκαλιάζει το ιερότερο όρος του κόσμου και το αρχαιότερο της Γης, αφού διαπιστώθηκε πλέον ότι δημιουργήθηκε προ 140 εκατομμ. ετών, τον Όλυμπο. Το στολίδι του απέραντου και προσοδοφόρου κάμπου.

Ετυμολογείται πρώτη φορά από τον Λατίνο τον Κούρτιο, σύμφωνα με τον οποία παράγεται από το ρήμα «λάμπω». Όλυμπος – λάμπω. Το όμικρον που προηγείται είναι αιολικό. Νεότερες έρευνες και, κυρίως, η μεγάλη ανακάλυψη και ανάγνωση της μυκηναϊκής γλώσσας και γραφής το 1953 μας έφεραν τις γνώσεις του Ομήρου, ο οποίος τον αναφέρει «Όλυμπος και Ούλυμπος» και την ετυμολογική συγγένεια με τη ρίζα Όλυμπ που σημαίνει χαράδρα ή σχίσσιμο ενός βράχου και, αν το λάμδα το κάνουμε ρο, όπως γίνεται στη διαλεκτολογία, έχουμε τη ρίζα ριμπ, ρούμπ (το ύψιλον που γίνεται ου) και σημαίνει και αυτό βράχος. Άρα έχουμε δύο πιθανές σημασίες της λέξης Όλυμπος: σημαίνει βράχος, εντύπωση που σου δίνουν οι βραχώδεις κορυφές ή σημαίνει σχισμές, χαράδρες ή το άνοιγμα που βλέπει κανείς όταν πηγαίνει στον Όλυμπο από τον Ενιππέα.

Ακόμη, συναντάμε και τις εξής ετυμολογίες: Ο Έλληνας φιλόλογος και καθηγητής της Αναγέννησης Μάρκο Μουσούρο (1470-1517) αναφέρει ότι το τοπωνύμιο «Όλυμπος» σημαίνει «ουρανός ή πολύ ψηλό βουνό». Υποστήριξε, ακόμη, ότι η λέξη προέρχεται από τη λέξη «ολολαμπής» που αναφέρεται στον ουρανό ή από το «όλλύειν τους ώπας δια του κρύους» που αναφέρεται σε βουνό.

Ο Μένος Φίληντας (1870-1934), έλληνας γλωσσολόγος και λογοτέχνης, δίνει τις δικές του εκδοχές. Στο σύγγραμμά του «Γλωσσογνωσία και Γλωσσογραφία Ελληνική» υποστηρίζει ότι αρκετά ονόματα βουνών, ποταμών και τοποθεσιών στην Αρχαία Ελλάδα έχουν σημιτική προέλευση. Επομένως, το όνομα Όλυμπος είναι δύο διαδοχικές σημιτικές λέξεις: Uluwen ή Uluen ή Ulu που σημαίνει ψηλά και Bas Bos που σημαίνει δύναμη προερχόμενη από το θεό. Έτσι, Oluenbas ή Ulubos, δηλαδή Ούλυμπος ή Όλυμπος σημαίνει δύναμη στα ύψη,

δύναμη προερχόμενη από το θεό.

Σχετικά πρόσφατα, το 1985 η αρχαιολόγος Ευτυχία Πουλάκη κατά τη διάρκεια των εκδηλώσεων «Οι Αρχαιολόγοι Μιλούν για την Πιερία» υποστηρίζει ότι προέρχεται από μια προελληνική λέξη που σημαίνει «βουνό ή Ουρανός» ή τον Ουράνιο Θόλο, τον ουράνιο φωτεινό χώρο, στον οποίο ταιριάζει να μένει ένας θεός ή οι θεοί. Και ως απόδειξη αναφέρει την ύπαρξη πολλών «Ολύμπων» σε όλη την Ελλάδα, την Κύπρο, την Ιωνία, την Βιθυνία και τη Λυκία. Επειδή, λοιπόν, Όλυμπος σήμαινε τον ουράνιο χώρο (θόλο), όπου κατοικούσαν ο θεός/ οι θεοί, ονόμασαν το βουνό Όλυμπος. Πράγματι, οι κορυφές

του φαίνονται να εγγίζουν τον ουρανό, να χάνονται μέσα στα νέφη. Άρα ταύτισαν τον νοητό Όλυμπο με τον υλικό – ορατό, το όρος. Και ο περιδεής Περραιβός φαντάστηκε τον υλικό Όλυμπο ως κατοικία των αθανάτων και έδωσε στο όρος αυτό το όνομα που του ταίριαζε. Στις φοβερές του χαράδρες φαντάστηκε την κατοικία των μουσών, τις Πιερίδες και τις Λειβηθρίδες.

Ο επιβλητικός του όγκος, που άλλοτε λαμποκοπούσε από το παχύ στρώμα χιονιού που τον κάλυπτε και άλλοτε αγρίευε με τα κατάμαυρα νέφη που τον σκέπαζαν και φαινόταν σαν να χάνονταν στα ύψη του ουρανού, του προσέδιδε ένα θεϊκό μεγαλείο. Το Ολύμπιο παλάτι είχε αιώνιο φωτισμό, από τον υπέρλαμπρο ήλιο και τα αστέρια. Γι' αυτό πιθανόν και το όνομά του να οφείλεται και στο ολόλαμπος.

Ευαγγελία Ράπτου
PhD Κοινωνικής Λαογραφίας

Ιανός - Κρόνος - Κάρνα

Μεγάλο μυθικό πρόσωπο, πολύ αρχαιότερο του Ορφέα, καταγόμενο από την Ανατολική ορεινή Περραιβία-Ανατολικό Όλυμπο, είναι ο Ιανός, ή Ίων, ή Ιάνας που από τους Ρωμαίους θα λατρευτεί ως Θεός. Θεωρήθηκε ο αρχαιότερος Θεός της Ιταλίας. Ορισμένοι τον θεωρούν γιό του Απόλλωνα και της Κρεούσης, που θα ήταν θυγατέρα του Ερεχθέα.

Επειδή τον γέννησε κρυφά – χωρίς να το μάθει ο Ερυχθέας, έστειλε το γιο της στους Δελφούς κοντά στον πατέρα του Απόλλωνα.

Ο Ερεχθέας θα την παντρεύει με τον Ξιφέα ή Ξούθον. Επειδή δεν κάνανε παιδιά, ο Ξιφέας κατέφυγε στο Μαντείο των Δελφών για να πάρει σχετική απάντηση. Το Μαντείο του πρότεινε να υιοθετήσει, όποιο παιδί θα έβρισκε πρώτο μπροστά του.

Μπροστά του βρέθηκε ο Ιανός ή Ίανος τον οποίον και έλαβε ως παιδί του. Κατά άλλους ο Ιανός ήταν γιος του Ουρανού και της Εκάτης ή του Κρόνου και της Εντωρίας.

Πάρα πολλοί τον δέχονται Έλληνα εκ της Περραιβίας, μάλιστα κατά τον Αθανάσιο Σταγειρίτη, γιο του βασιλιά της περιοχής.

Κατά τον παραπάνω συγγραφέα, επειδή δεν έμεινε ικανοποιημένος από την περιουσία του πατέρα του, θα μετακινηθεί στην περιοχή των Αθηνών, στη συνέχεια στην Μικρά Ασία-Ιωνία και θα καταλήξει στην περιοχή του Λατίου της Ιταλίας, όπου και θα βασιλέψει στους κατοίκους της.

Μάλιστα επί του ωραιότερου εκ των επτά λόφων της περιοχής που κτίστηκε από τον ίδιο η Ρώμη, θα κατασκευάσει το ανάκτορό του που θα κληθεί Ιανίκουλον. (Janikulo).

Κατά το περιοδικό ΔΑΥΛΟΣ – τ 205-1999 ποπυ παραθέτει τα του Πλουτάρχου, ο Ιανός, ή Ίανος ή Ιάνος ή Ίωνας, ή Ιάνας ή Ίων είναι αυτός που εκ της Περραιβίας, κατέβηκε στην Αθήνα και εκεί έδωσε στους Αθηναίους, το πρώτο πολίτευμα και εξ αυτού έλαβον το όνομα Ίωνες, εγκατασταθείς επί του ιερού λόφου της Ακροπόλεως.

Προ της καθόδου του στην Αθήνα, επί του Ολύμπου είχε μία υπέροχη περιπέτεια, με την πανέμορφη Λειβηθρίδα Νύμφη – που έμεινε σε σπήλαιο του Ανατολικού Ολύμπου, την Κάρνα, η οποία ήταν κόρη του Έλενου ή Έλερνου που τιμήθηκε από τους Περραιβούς ως Θεός.

Αυτός είχε αποκτήσει το χάρισμα να κατανοεί τη γλώσσα των εντόμων και των πτηνών, δια του γλειψίματος του αυτιού του, από κάποιο μεγάλο φίδι που γλύτωσε από καίσιμη βάλτο.

Η πανέμορφη Κάρνα όσες φορές έβγαινε από το σπήλαιο – κατοικία της για κυνήγι, πολλές φορές συναντούσε όμορφα παλικάρια που έβγαιναν κι αυτά για τον ίδιο σκοπό.

Το παλικάρι που μαγεύονταν από την ομορφιά της Κάρνας, της πρότεινε να γίνει γυναίκα του. Εκείνη με τρόπο οδηγούσε το νέο στο σπίτι-παλάτι της, αλλά όταν πλησίαζε στην είσοδο της σπηλιάς, η Κάρνα πρότεινε στο νέο να μπει πρώτος σε αυτή, ενώ η ίδια με τρόπο ξέφευγε σε διπλανό σπήλαιο από κρυφή είσοδο!

Ο νέος επί ώρες περίμενε την Κάρνα να εισέλθει και απογοητευμένος που δεν εμφανιζόταν, έφευγε.

Αυτό γινόταν με πολλούς νέους. Ώσπου η Κάρνα συναντήθηκε με τον Ιανόν. Γοητευμένος από τα κάλλη της, την πρότεινε να γίνει γυναίκα του. Και αυτή εφάρμοσε το κόλπο με τους προηγούμενους. Τη στιγμή όμως που ο Ιανός εισέρχονταν στη σπηλιά και η Κάρνα

επιχειρούσε να εισέλθει στη διπλανή, έγινε αντιληπτή και ο Ιανός, εισήλθε μαζί της και την κατέκτησε!

Από την Αθήνα ο Ιανός με σχεδίες θα μετακινηθεί στην περιοχή της Ιωνίας της Μικράς Ασίας και θα εγκατασταθεί στον Όλυμπο. Μάλιστα η περιοχή θα ονομαστή Ιωνία.

Θα μετακινηθεί και πάλι από την περιοχή στην περιοχή του Λατίου Ιταλίας, στην οποία θα καταφτάσει και ο άλλος συμπατριώτης του Κρόνος με τον οποίο θα συμβασιλέψει με αγάπη και ομόνοια. Εκεί θα καταφτάσει και η όμορφη Κάρνα, που τόσο θα αγαπηθεί από τους Λατίνους, ώστε να λατρευτεί ως Θεά τους. Θεωρήθηκε δε προστάτιδα των εντοσθίων του ανθρώπου.

Έτσι οι άνθρωποι του Λατίου από την άγρια κατάσταση, γιατί τρέφονταν με άγρια χόρτα, έμαθαν να καλλιεργούν τη γη τους και να πολιτεύονται. Ο συμπατριώτης του Κρόνος θα χτίσει σε άλλο λόφο, της περιοχής των επτά λόφων της Ρώμης, φρούριο που θα ονομαστεί Κρόνιον.

Ο Ιανός θα τιμηθεί από τους Ρωμαίους ως Θεός του πολέμου και της ειρήνης.

Η Βεμινάλις Πύλη της Ρώμης, λόγω ενός θαύματος που έγινε με την επέμβαση του Ιανού, κατά των πολιορκητών Σαβίνων η Σύγκλητος τη μετονόμασε σε Ιανουάλις πύλη, γιτί πίστευαν ότι προστατεύονταν από τον Ιανόν.

Ζωγράφιζαν τον Ιανόν σαν βασιλιά να κάθεται επί ακτινοειδούς θρόνου, με δύο πρόσωπα, κρατώντας κλειδί στο δεξί του χέρι ενώ στο αριστερό του ράβδο!

Τα δύο πρόσωπα που εικονίζεται ο Ιανός σε νόμισμα, δέχονται ορισμένοι ότι το νεότερο συμβολίζει αυτόν, ενώ το γεροντότερο τον Κρόνο. Κατά άλλους συμβόλιζαν τον Ήλιο και τη Σελήνη. Το δε κλειδί που κρατούσε στο χέρι, συμβόλιζε το άνοιγμα του φωτός με τον Ήλιο, ενώ το βράδυ το κλείσιμο αυτού τη Σελήνη.

Κατά τον ύμνο του Πρόκλου, εις « Εκάτηνκαι Ιανόν», ο Ιανός αποκαλείται « πρόγονός μας, θάνατος Δίας».

Μερικοί τον θεωρούσαν και Χάος, κατά τη διάλυση του οποίου πήρε τη μορφή του Θεού. Και ότι αυτός κινούσε τα πάντα και άνοιγε τις πύλες του Ουρανού, όπως και οι ώρες.

Κατά την παράδοση, όταν βρίσκονταν στην Περραιβία, λέγετε ότι είχε γυναίκα την αδερφή του Καμήσην, με την οποία γέννησε την Ολισθένην και τον Αίθηκα. Πιθανόν το όνομα Αιθηκία στην περιοχή της Καλαμπάκας οφείλεται σε αυτόν.

Άλλο θεωρούν προ της Κάρνας ως γυναίκα του την Αργιώννη. Η νύμφη Κάρνα εκτός από του ότι θα λατρευτεί ως Θεά, υπό των Ρωμαίων, ενομιζέτο και ως έφορος των θυρών, Κάρδεα, Καρδίνεα και Κάρνα.

Ο Ιανός εκτός του ότι θεωρήθηκε μέγας εκπολιτιστής των ιταλικών φυλών, θεωρείτε ο εφευρέτης της σχεδίας του πλοίου, του στεφάνου και ο χαράκτης χάλκινων νομισμάτων.

Υπό του Ιανού επελέγει ο ωραιότερος εκ των επτά λόφων της Ρώμης. Εκεί ετάφη ο Νουμάς Πομπήλιος. Εκεί έγιναν οι κήποι του Καίσαρος και της Αгриπίνας. Εκεί ανεγέρθη ο ναός του Αγίου Πέτρου και το Βατικανόν. Εκεί στήθηκε ο ανδριάντας του Γαριβάλδη...

Τέλος ο Νουμάς θα δώσει το όνομα του Ιανού, στον πρώτο μήνα του έτους, καλώντας τον Ιανουάριον... !

Ολιστική ιατρική στην αρχαία Ελλάδα

Τα τελευταία χρόνια πληροφορούμαστε ολοένα και περισσότερο για εναλλακτικά συστήματα ιατρικής. (βελονισμός, ομοιοπαθητική, ιριδολογία, ρεφλεξολογία, ρεαλεξολογία, φυσική ιατρική...). Αυτά τα ιατρικά ρεύματα υποστηρίζουν ότι ο ασθενής και η ασθένεια πρέπει να εξετάζονται ολιστικά, να θεραπεύεται δηλαδή, όχι μόνο το σύμπτωμα, αλλά το όλον.

Ισχυρίζονται ακόμη τα ιατρικά αυτά συστήματα ότι πετυχαίνουν ίαση χωρίς χημικά φάρμακα, αλλά με ατοξικές θεραπείες μεριμνούν και για την ψυχική κατάσταση του ασθενούς, πιστεύοντας ότι υπάρχει άρρηκτος δεσμός μεταξύ, σώματος, νου και πνεύματος. Στο εξωτερικό ο όρος Holistic Medicine χρησιμοποιείτε για να χαρακτηρίσει έναν καθαρά ελληνικό όρο holistic:ολιστικός.

Τα εναλλακτικά αυτά συστήματα ιατρικής δέχονται δυσπιστία, σκεπτικισμό, ακόμη και πολεμική, ιδιαίτερα από το ιατρικό κατεστημένο, δικαιολογημένα ή μη.

Η ολιστική ιατρική έλκει την καταγωγή της από την ελληνική Αρχαιότητα και τα Ασκληπιεία.

Την ίδια καταγωγή φαίνεται ότι έχει και η διένεξη μεταξύ συμβατικής και εναλλακτικής ιατρικής: με τη φυσική ιατρική να κυριαρχεί στα αρχαία χρόνια, με τα βότανα...

Υπήρχε όμως γνωστή και η «μεταφυσική» θεραπευτική που στην ουσία είναι βιοενεργητική (θεραπεία της ανθρώπινης αύρας...).

Η αρχαίοι Έλληνες χρησιμοποιούσαν ιδιαίτερα την ήπια θεραπευτική αφού και (κατά μία ετυμολογική εκδοχή) το όνομα του Θεού της ιατρικής Ασκληπιού προέρχεται από τη λέξη ασκελής που σημαίνει σκληρός και ήπιος.

Η ελίτ των ιατρών της αρχαιότητας προτιμούσε την ήπια θεραπευτική και κατέκρινε τους γιατρούς που θεράπευαν το σύμπτωμα και δεν φρόντιζαν για τη συλλογική υγεία τους ασθενούς. Το αντίθετο δηλαδή από αυτό που συμβαίνει σήμερα.

Η ιατρική επιστήμη γεννήθηκε προ του Ιπποκράτους, αφού ο ίδιος τη γνώρισε από το γιατρό πατέρα του Ηρακλείδη. Η αλήθεια είναι πως η ιατρική είχε γεννηθεί πριν τους προσωκρατικούς φιλοσόφους και πως χρυσή εποχή της υπήρξε η Μυκηναϊκή περίοδος.

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ

Ο Απόλλων στην τελευταία του ενσάρκωση πριν θεοποιηθεί, έζησε με τρόπο ασκητικό διδάσκοντας και θεραπεύοντας. Μαθητής του υπήρξε ο Ήπιος, ενώ ο Παιήων μνημονεύεται ως ο γιατρός των Θεών, ιδιαίτερα στον Όμηρο. (Ιλιάδα Ε900).

Σημαντικός γιατρός, φυσιοθεραπευτής και βοτανολόγος υπήρξε ο Κένταυρος Χείρων ο οποίος θεράπευε τους ασθενείς του με βάση το ενεργειακό τους πεδίο, την αύρα τους δηλαδή.

Ολιστική ιατρική ασκούσε και ο Μελάμπους. Ψυχαναλυτής δεκαετίες πριν το Φρόιντ, στη μέθοδο του οποίου βρίσκουμε σημαντικές ομοιότητες με την «ψυχοκαθαριστική του Μελάμπους». Ερευνητές των νεότερων χρόνων είναι πεπεισμένοι

πως οι γιατροί του 1400π.χ γνώριζαν την ομαδική ψυχοθεραπεία και την ψυχανάλυση.

Ο Μελάμπους δίδαξε την ιατρική στον εγγονό του Αμφιάρεο, στο οποίο ο Όμηρος αποδίδει τον όρο «αμύμων ιητήρ» (έξοχος γιατρός) και ο οποίος μετά το θάνατό του λατρεύτηκε ως Θεός. Τα Αμφιαράεια ήταν πρόδρομοι των Ασκληπιείων. Σημαντικές πηγές πληροφοριών παίρνουμε γι' αυτά τα ιατροθεραπεία απ' τους «καταλόγους αργυρωμάτων», στους οποίους υπάρχουν ονόματα ασθενών.

Χαρακτηριστική είναι η επιγραφή «Αμφιαράειου» που βρίσκεται στο Βρετανικό Μουσείο. Ανάμεσα σε άλλες ασθένειες που θεραπεύτηκαν στα Ασκληπιεία μνημονεύεται η ποδάγρα, τα έλκη, ο έρπης, διαταραχές κύησης, οφθαλμολογικά προβλήματα και άλλα.

Πληροφορούμαστε ότι οι ασθενείς παρέμεναν για θεραπεία σε Ασκληπιεία, μέχρι και τρεις μήνες

(Παλατινή Ανθολογία Ι 330) και υποβάλλονταν σε νηστεία, φυσική υγιεινή, υδροθεραπεία και μαλάξεις.

Υπάρχουν πηγές από τα Ασκληπιεία και τα Αμφιαράεια που μας παραθέτουν σοκαρίστηκες λεπτομέρειες ιάσεων ασθενών κάθε είδους, οι οποίες καταρρίπτουν τις κατηγορίες περί τσαρλατανισμού των Ασκληπιείων που εκπορεύονται κυρίων απ' την συμβατική ιατρική με την υπερκορεσμένη πολυφαρμακευτική αγωγή των πιθανών παρενεργειών.

Στο χειρόγραφο inscriptions Graecae IV 2 ar 121-22 περιγράφεται περίπτωση λαπαροτομής, όταν στην νεότερη εποχή πρώτος μόλις το 1858 ο χειρουργός T.Whillis διενήργησε λαπαροτομή για αφαίρεση κυστικού όγκου.

Μαρτυρία για τα Ασκληπιεία έχουμε και από τον Ορειβάσιο στο « Ιατρικοί Συναγωγαί XLV,30 10-142» απ' όπου φαίνεται η μεγάλη αξία του πυρετού στην καταπολέμηση των νόσων και μάλιστα αναφέρεται πώς ο τειαρταίος πυρετός θεράπευσε περιστατικό επιληψίας.

Η βιβλιογραφία της επιμελούμενης ύλης θα κατατεθεί με την ολοκλήρωση της θεματικής για την Αρχαία ελληνική Ιατρική.

Βασίλης Ζαρζώνης, εκπαιδευτικός, φιλόλογος

Αγωγή του ανθρώπου

Η Αγωγή του ανθρώπου πραγματοποιείται με την εκπαίδευση. Αυτή έχει δύο βασικούς στόχους: την καλλιέργεια της νόησης και τον «εξευγενισμό» των ενστίκτων και των συναισθημάτων. Η Παγκόσμια Κοινωνία, εδώ και πάνω από μισό αιώνα, έριξε όλο το βάρος της αγωγής στην καλλιέργεια της νόησης και παραμέρισε την εκπαίδευση συναισθημάτων και ενστίκτων. Για τον λόγο αυτό, στη συνέχεια, θα ονομάζουμε μόνο τον πρώτο στόχο Εκπαίδευση και τον δεύτερο Παιδεία.

Στόχοι της Εκπαίδευσης

- Η καλλιέργεια των λειτουργιών της νοημοσύνης
- Η μάθηση
- Η ανάδειξη των κληρονομικών δυνατοτήτων (της κληρονομικής προέλευσης του κάθε ανθρώπου) σε ικανότητες.
- Η εξειδίκευση
- Η μετατροπή του ανθρώπου σε εργαλείο της παραγωγικής μηχανής.

Η αξία της Παιδείας

Τα συναισθήματα και τα ένστικτα θεραπεύει η Παιδεία με επί μέρους επιδιώξεις:

- Την κατάκτηση της ψυχικής ελευθερίας, την διατήρηση της ψυχικής και σωματικής υγείας, την δραστήρια διαβίωση, την αυτοπραγμάτωση, την αποφυγή των παντοειδών ψυχικών αλλοτριώσεων για μια ζωή ικανοποιητική και όσο είναι δυνατό πλήρη.

Για την επίτευξη των παραπάνω στόχων, προκύπτει η ανάγκη αναβίωσης της Παιδείας:

Με τον παραγκωνισμό της Παιδείας:

- Εξανεμίστηκε η προσπάθεια εξανθρωπισμού του ανθρώπου
- Χάθηκε ο σεβασμός στη Φύση και την Κοινωνία
- Οι νόμοι θεσμοθετούνται, για να παραβιάζονται
- Η Κοινωνία μετατρέπεται σε ζούγκλα με άγρια ζώα
- Το χρήμα έχει θεοποιηθεί
- Ο ατομικισμός έφτασε στο αποκορύφωμα
- Φύση και Κοινωνία νοσούν
- Οι ψυχασθένειες πολλαπλασιάζονται
- Η εγκληματικότητα έφτασε στα ύψη
- Ο άνθρωπος έγινε πανούργος

Όλες οι παραπάνω νοσηρές κοινωνικές καταστάσεις αποτελούν τροχοπέδη στη θετική αναβάθμιση του ανθρώπου και της κοινωνίας και εάν δεν εξαλειφθούν, το μέλλον ανθρώπου και κοινωνίας, φαίνεται δυσοίωνο. Στην καλύτερη περίπτωση να επαναλαμβάνεται η Ιστορία ανοήτως.

Για να θεραπευθεί η νοσηρότητα της Κοινωνίας υπάρχει ένας και μοναδικός δρόμος: Η αναβίωση της Παιδείας και η θέσπιση ακηδεμόνευτης παιδοκεντρικής Αγωγής.

Παιδοκεντρική Αγωγή

Το Εθνικό και το Κρατικό συμφέρον επιβάλλει το Σχολείο να είναι θεσμός. Όμως με την παρέμβαση των εξουσιών (οικογένεια, κράτος, εκκλησία κλπ.) μετατρέπεται σε ιδεολογικό μηχανισμό αναπαραγωγής της υπερισχύουσας κάθε φορά

εξουσίας. Στην περίπτωση αυτή η Αγωγή παύει να έχει στο κέντρο των στόχων της το παιδί και υπηρετεί διάφορες άλλες εμβόλιμες δυνάμεις εξουσίας. Τότε αλλοτριώνεται το παιδί και φεύγει από το δρόμο που του χάραξε η φύση του.

Η ζωή είναι μία, μοναδική και ανεπανάληπτη.

Είναι κρίμα να χαράμιζεται άσκοπα.

Η Παιδεία μόνο δημιουργεί ανθρώπινη ζωή.

Αλλοτρίωση

Η πορεία του ανθρώπου στη ζωή είναι «γραμμένη» στο γονιδίωμά του, στο DNA του καθενός. Ο άνθρωπος δεν γεννιέται κακός. Γίνεται όμως απ' την επίδραση του

περιβάλλοντος, που τον οδηγεί σε αλλοτριώσεις. Με την κάθε αλλοτρίωση χάνει ο άνθρωπος και ένα μέρος του εαυτού του.

Τα ζωώδη ένστικτα, με τα οποία γεννιέται ο άνθρωπος, δεν τον αλλοτριώνουν εφ' όσον είναι υγιή. Είναι αναγκαία και ωφέλημα μέχρι του σημείου που εξυπηρετούν τις ανάγκες επιβίωσης, ασφάλειας και διαιώνισης του είδους.

Η αλλοτρίωση αρχίζει από κει που τα ένστικτα μεταλλάσσονται σε δυνάστες. Παράδειγμα: Η απόκτηση αγαθών αναγκαίων για την επιβίωση είναι απαραίτητη και δεν δημιουργεί αλλοτριώσεις. Απ' το σημείο όμως που η απόκτηση αγαθών μετατραπεί σε πλεονεξία, τότε υποτάσσει τον ψυχικό κόσμο και τον καθιστά υπηρέτη του. Ο άνθρωπος χάνει την ψυχική του ελευθερία, αλλοτριωμένος πλέον απ' το συναίσθημα της πλεονεξίας.

Επίσης αλλοτριώνουν τον ψυχικό κόσμο: Ανάρμοστες επιθυμίες, φανατισμοί, αρνητικά συναισθήματα, ψυχασθένειες.

Γεώργιος Μπασδραβάλας, εκπαιδευτικός

Φιλαναγνωσία

Φιλαναγνωσία! Σύνθετη λέξη: φιλώ + ανάγνωση!

Ο φίλος της ανάγνωσης λοιπόν, η αγάπη της ανάγνωσης. Και αν αναρωτηθεί κανείς πότε γίνεται φίλος με τα βιβλία, πότε εξοικειώνεται μ' αυτά, θα μπορούσαμε να πούμε, από τα πρώτα χρόνια της ζωής του και για όλη την υπόλοιπη ζωή του.

Ο άνθρωπος έχει την ανάγκη να ονειρευτεί, να μάθει, να ταξιδέψει, να εμπνευστεί, να δημιουργήσει, να αισθανθεί, να ψυχαγωγηθεί, να παρατηρήσει, να κατανοήσει τον κόσμο γύρω του. Η ικανοποίηση των αναγκών αυτών γίνεται μέσα από το βιβλίο και την αγάπη του γι' αυτό. Μέσα από τη φιλαναγνωσία.

Ο μικρός μαθητής είναι ο πρώτος που εμπλέκεται στη διαδικασία της αναζήτησης. Η περιέργεια της φύσης του, η οικογένεια του και αργότερα το σχολείο και οι δάσκαλοί του, θα τον οδηγήσουν σε μονοπάτια άγνωστα και θαυμαστά, σε δρόμους μακρινούς και ονειροπόλους.

Η σύνδεση της φαντασίας με την πραγματικότητα θα δώσει στους μικρούς αναγνώστες τη δυνατότητα να διακρίνουν την τέχνη από τη ζωή, το αληθινό από το ψεύτικο, το φανταστικό και ονειροπόλο από το πραγματικό.

Ο συγγραφέας, το κείμενο και ο αναγνώστης θα περιπλανηθούν μαζί σ' ένα ταξίδι κατευθυνόμενο, σε μία συνομιλία με κοινό παρονομαστή την ταύτιση και την ευχαρίστηση.

Στην ώρα της φιλαναγνωσίας ο μαθητής θα έχει τη δυνατότητα να εκφραστεί, να παρουσιάσει βιώματα που συνειρμικά ήρθαν στο νου του κατά τη διάρκεια της ανάγνωσης. Θα εμπνευστεί από το αναγνωστικό κείμενο, θα εξασκήσει το νου του και την ψυχή του και δεν θα είναι λίγες οι φορές όπου μέσα από αυτό θα βρει λύσεις για θέματα που τον απασχολούν.

Ο πρώτος μικρός αναγνώστης μέσα από τα παραμύθια και λογοτεχνικά κείμενα έρχεται σε επαφή με το γραπτό λόγο. Μαθαίνει να αναγνωρίζει λέξεις, να μιμείται και να αναπτύσσει τη γλωσσική του έκφραση. Αρκεί αυτό να μην γίνει αυτοσκοπός.

Νιώθει την ανάγκη της κατάκτησης του γραπτού λόγου και μεγαλώνοντας μέσα σε μία τέτοια ανάγκη, οδηγείται σε αναπτυγμένη κρίση, έμπνευση και δημιουργικότητα. Κατά συνέπεια αυξάνει τις σχολικές του επιδόσεις και το θάρρος της γνώμης του που απορρέει από τη γνώση που έλαβε, μέσω της φιλαναγνωσίας.

Το σχολείο προωθεί τη φιλαναγνωσία μέσω Project που οι εκπαιδευτικοί-εμπυχωτές-καθοδηγητές υλοποιούν. Μέσα από αυτά τα Project αναπτύσσεται η φιλαναγνωστική διάθεση των μαθητών που οδηγεί σε δράσεις: ανάγνωση, αφήγηση, ζωγραφική, δραματοποίηση, κατασκευές, βιβλιοπαρουσιάσεις, εκθέσεις βιβλίων, επισκέψεις συγγραφέων, εικονογράφων και τυπογράφων, έκδοση εφημερίδας... είναι μερικές από αυτές.

Τα λογοτεχνικά κείμενα ποικίλουν ανάλογα με τα ενδιαφέροντα των μαθητών. Όλα όμως έχουν μία συγκεκριμένη δομή, με αρχή, μέση, τέλος, με πλοκές, ανατροπές και αγωνίες, με λογής θορύβους και τριξίματα, με γέλια, κλάματα

και συλλογισμούς.

Στόχος τους είναι να κινητοποιήσουν τα λογοτεχνικά ενδιαφέροντα και του πιο απαιτητικού αναγνώστη. Να καταφέρουν να σμίξουν την εμπειρία του μαθητή με τους ήχους και τα χρώματα του κειμένου, να εξιτάρουν τη φαντασία του, να τον ψυχαγωγήσουν και να νιώσει την αναγνωστική απόλαυση, που θα τον οδηγήσει στο επόμενο βιβλίο.

Η ανοιχτές βιβλιοθήκες με άμεση πρόσβαση του αναγνωστικού κοινού, οι ευχάριστοι χώροι, η ποικιλία βιβλίων που προσεγγίζουν θέματα ανάλογα με τα ενδιαφέροντα των αναγνωστών, η βιωματική εμπλοκή του παιχνιδιού με διάφορα παιχνίδια που μπορούν να πραγματοποιηθούν με βάση το βιβλίο... είναι μερικές μέθοδοι προσέγγισης των παιδιών της Φιλαναγνωσίας.

Η φιλαναγνωσία βοηθά έτσι αβίαστα τους αναγνώστες να αγαπήσουν το βιβλίο και να τους γίνει απαραίτητο στην καθημερινότητά τους. Μέσα από αυτή γίνονται γνώστες του εαυτού τους, κατανοούν τον κόσμο, μαθαίνοντας τις ανθρώπινες αξίες και τα ιδανικά και συνεπώς διαμορφώνουν χαρακτήρα.

Η καλλιέργεια της φιλαναγνωσίας είναι επένδυση στη ζωή του παιδιού. Είναι μία

επένδυση που για να έχει θετικά αποτελέσματα θα πρέπει τα ίδια τα παιδιά να επιθυμούν αβίαστα να ασχοληθούν με αυτή, γιατί τα ρήματα *δ ι α β ά ζ ω, ο ν ε ι ρ ε ύ ο μ α ι, α γ α π ώ* είναι κατεχοχόν ρήματα της διαδικασίας της φιλαναγνωσίας που δεν παίρνουν «προστακτική».

Καλή ανάγνωση σε όλους λοιπόν...!

Ελένη Μπλιούμη, εκπαιδευτικός

Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης ο άνθρωπος που γνώριζε τα πολλα

«Τι κείμενα αρχαία και τι κείμενα ξένα, τι κείμενα βυζαντινά, εκκλησιαστικά συναξάρια, τροπάρια, ψαλμούς δεν ξέρει αυτός ο άνθρωπος! Τι «χωρία» της Γραφής, της Παλαιάς και της Νέας! Αλλ' οι άμεσες γνώσεις του απ' τη ζωή, οι ζωντανές, κ' εκείνες μήπως ολιγότερες είναι; Ξέρει γαλλικά, αγγλικά, τούρκικα, αρβανίτικα, ρουμελιώτικα... Ο ψαράς, ο καϊκτής, ο βοσκός, ο γεωργός τού έχουν μάθει ό,τι έμαθαν κ' εκείνοι. Ξέρει έθιμα και συνήθειες, την Ιερά παράδοση και τα μάγια, τα ξόρκια και τις δεισιδαιμονίες, τις προλήψεις... Ξέρει ανέκδοτα κ' ιστορίες, παραμύθια του νησιού κ' οικογενειακά – για να τα διηγείται ατελείωτα μέσα στις πληχτικές ώρες του «καφενέ» του αθηναϊκού... Μα αν ο συνομιλητής του βαρεθεί και του ζητήσει να παίξουν έν' από τα πολλά τ' αλγεβρικά παιγνίδια του καφενέ, με τα χαρτιά, με τα ζάρια ή με τα πιόνια, είναι πρόθυμος, γιατί τα ξέρει κ' εκείνα. Ποιος απ' όσους έγραψαν έκτοτε πεζογραφία ξέρει τα μισά απ' όσα στη ζωή του είχε μάθει ο Παπαδιαμάντης!» (Τέλλος Άγρας).

Και ο λόγος για τον Αλέξανδρο Παπαδιαμάντη, τον μυθιστοριογράφο, διηγηματογράφο, ποιητή, δημοσιογράφο, αρθρογράφο, μελετητή, μεταφραστή. Ο Άγιος της Λογοτεχνίας μας, ο κορυφαίος του Νεοελληνικού Διηγήματος, που όλη του η ζωή στάθηκε υπόδειγμα ταύτισης ζωής και έργου αληθινά μεγάλου πνευματικού δημιουργού.

Αυτά είναι τα λίγα επίθετα που θα μπορούσε να συγκεντρώσει κανείς, μέσα απ' την πλούσια βιβλιογραφία που υπάρχει γύρω από τον Παπαδιαμάντη.

Τον γίγαντα αυτόν του πνεύματος τίμησε η ελληνική πολιτεία το 2011 κηρύσσοντάς το «Έτος Παπαδιαμάντη», καθώς συμπληρώθηκαν εκατό χρόνια από το θάνατό του και εκατόν εξήντα από τη γέννησή του.

Το «φαινόμενο» αυτό της σύγχρονης λογοτεχνίας μας, που έγραψε στην καθαρεύουσα, μα που διαβάζεται – και θα διαβάζεται και θα συγκινεί και θα καθοδηγεί – επί ενός αιώνα και πάνω, σαν να 'ναι σημερινός, δεν έχει προηγούμενό του στα Γράμματά μας. Ίσως μόνο οι Γάλλοι να τίμησαν τον Ουγκώ, μόνο οι Άγγλοι τον Σαίξπηρ, όσο εμείς οι νεώτεροι Έλληνες ον Παπαδιαμάντη, τον Δημιουργό και τον Άνθρωπο.

Είδε για πρώτη φορά το φως του ήλιου στις 4 του Μάρτη 1851 στην ανεμοδαρμένη και κυματόβρεχτη Σκιάθο, το νησί που όλοι μας το έχουμε συνδέσει με το όνομά του. Γιατί πολύ τ' αγάπησε και μόνο γι' αυτό έγραψε. Η Σκιάθος και οι άνθρωποι της κυριαρχούν και προεξάρχουν σ' όλο το έργο.

Πατέρας του ήταν ο παπάς του νησιού, ο οποίος ονομαζόταν Αδαμάντιος –παπα-Διαμάντης. Έτσι πήρε και το επώνυμο, τόσο ο Αλέξανδρος – ο οποίος βαπτίσθηκε Εμμανουήλ – όσο και οι αδελφές του. Τη μητέρα του την έλεγαν Γκουλιό, παραφθορά του Ενετικού Τζούλια – Ιουλία κι απομεινάρι επιβεβαίωσης της βενετσιάνικης κατοχής του νησιού.

Ήταν το πρώτο παιδί από τα έξι που απέκτησαν οι γονείς του. Η πρώτη κόρη παντρεύτηκε όσο ζούσε ο πατέρας του, ο πρώτος γιος, ο Γεώργιος που πέθανε νέος, αυτός και τρεις ακόμη αδερφές. Οι τρεις τελευταίες στάθηκαν ο Σταυρός και το μαρτύριο του συγγραφέα, ρούφηξαν όλη τη νεανική του ικμάδα κι έγιναν η μόνιμη πίκρα του, γιατί δεν μπόρεσε να τις παντρεύει και να τις αποκαταστήσει.

Υπήρξε άνθρωπος λιτός, ασκητικός, αυτοπειθαρχημένος, κλεισμένος στον εαυτό του, σωστός «Κοσμοκαλόγερος», όπως τον αποκαλεί ο Μιχ. Περάνθης στην όμορφη μυθιστορηματική αυτοβιογραφία του που έχει γράψει για κείνον.

Δεν είδε ποτέ του κανένα βιβλίο να εκδίδεται. Ό,τι έγραφε πήγαινε κατευθείαν στα τυπογραφεία των εφημερίδων, δημοσιευόταν εκεί, κι έτσι έμενε. Παρόλο που έγραψε τρία ιστορικά μυθιστορήματα, τρεις νουβέλες, 180 διηγήματα και 40 διάφορα μελετήματα εκτός από τα ποιήματά του, κανένα δεν κυκλοφόρησε με τη μορφή βιβλίου όσο ζούσε. Κι έτσι, παρόλο που είχε κατακτήσει τη δόξα ζωντανός, παρόλο που κέρδισε την εκτίμηση των συναδέλφων του και του κοινού, ήταν πάντα υποχρεωμένος να γράφει για να φτωχοζεί.

Στις φτωχοταβέρνες, όπου έπινε τα βράδια το κρασάκι του, κανένας δεν ήξερε τι δουλειά έκανε. Τον περνούσαν για ψάλτη, επειδή τον έβλεπαν να ψέλνει τις Κυριακές ή επειδή τον άκουγαν να ψέλνει απολυτίκια αργοπίνοντας το κρασί του.

Περνούσε τη ζωή του ανάμεσα Αθήνας και Σκιάθου. Το τελευταίο του ταξίδι στο νησί ήταν στα τέλη του 1910. Μα το χειμώνα αρρωσταίνει βαριά από ένα κρυολόγημα που θα μετατραπεί σε βρογχοπνευμονία. Στις 3 του Γενάρη θα αφήσει την τελευταία του πνοή κοντά στις αδερφές του.

Μετά το θάνατό του το έργο του θα αναγνωρισθεί και θα επισημοποιηθεί. Τα έργα του θα γνωρίσουν αλλεπάλληλες εκδόσεις, θα στηθούν προτομές του Κι οδοί θα πάρουν το όνομά του.

Αναφέρουμε ενδεικτικά μερικά: «Η Μετανάστις», «Οι έμποροι των εθνών», «Γυφτοπούλα», «Χρήστος Μηλιώνης». Και όλα θίγουν ένα βασικό πρόβλημα της εποχής, μα και γενικότερα της φυλής μας. Αφιέρωσε όλα του σχεδόν τα διηγήματα στην επαρχιακή ζωή και τους ανθρώπους της και ιδιαίτερα στο νησί του, και αυτό γιατί ήξερε ότι αυτοί οι άνθρωποι και αυτά τα προβλήματα αποτελούσαν την Ελλάδα.

Εκεί όμως που αναδεικνύεται το μεγαλείο και η προσφορά του είναι στη η «Φόνισσα», όπου θίγει το πρόβλημα της Ελληνίδας μέσα στην κοινωνία κι αποδεικνύεται υπέρμαχος του φεμινισμού, έστω και μόνο επειδή παρουσιάζει σωστά τη γυναίκα της εποχής του: την Ελληνίδα που από τη στιγμή που γεννιέται γίνεται υπηρέτρια του πατέρα της, ύστερα του άνδρα της και τελικά των παιδιών της, δούλα με την πιο φριχτή δουλειά.

Χαρακτηριστικό δείγμα της ποιητικής του γραφής δίνουμε τους παρακάτω στίχους:

«Και πάλι κίνησα ναρθώ, Χριστέ μου, στην αυλή σου,
να σκύψω στα κατώφλια σου τα τρισαγαπημένα
όπου με πόθο αχόρταγο το λαχταρεί η ψυχή μου»

Ποιητικές σελίδες

ΖΩΓΡΑΦΙΣΜΕΝΗ

Στις πλαγιές μεθυσμένα τρέχουν χόρτα, πρασινισμένα!
Τα κυματίζουν Έρωτες στο βοριαδάκι του Ολύμπου...
Στα υψώματα ανθισμένα,
άσπρα σημάδια Θεού τα μοναστήρια.
Μοιρασμένα στην ποδιά του Ελασσονίτη,
κεντημένα τα σπίτια
Χαιρετούν τα πρόσωπα, ζεστά,
σαν ντόπιες πίτες...
Κι η Παναγιά ανηφορίζει
πλάι στα γάργαρα νερά, παινεμένη....
Σαν τη λιτανεύουν στα σοκάκια,
της Ιστορίας το λιβάνι βγαίνει.....
Από δυο λόφους κατεβαίνουν χάντρες, τα πεύκα,
στο λαιμό της... κουδουνίζουν....
μουσικές αποχρώσεις πράσινων κοπαδιών!
Των κοριτσιών της καρφισωμένες μυγδαλιές γελούν
στις άκρες της πόλης ...
Των αγοριών της φουντωμένα χείλη ξεπερνούν
τα πέταλα του Μάρτη...
Κάθε π' ανθίζουν στον κάμπο οι γιορτές κι
η γη χορεύει το μπεράτι!

Κορίνα Πάντου Ζιάκου

«Η Ελασσόνα την άνοιξη»

Από τη συλλογή: «ΚΑΤΑΘΕΣΗ Δ΄ - Εκδόσεις: «ΦΑΟΣ»

Να λυπάσαι το έθνος

Να λυπάσαι το έθνος με το πλήθος τα δόγματα
και την κούφια θρησκεία.

Να λυπάσαι το έθνος όπου ρούχα φορεί που δεν ύφανε το
ίδιο
ψωμοτρώει από στάρι που εκείνο δεν θέρισε
το κρασί του δεν γίνηκε από τις δικές του πατούσες.

Να λυπάσαι το έθνος που δοξάζει μ' εγκώμια τον τραμπούκο
σαν ήρωα
και τον κατακτητή του με την κίβδηλη λάμψη θεωρεί ευε-
γέτη.

Να λυπάσαι το έθνος που αψηφά τους κινδύνους μοναχά
στα ονείρατα
μα και πάλι κιοτεύει το πρωί σαν ξυπνήσει.

Να λυπάσαι το έθνος που υψώνει φωνή σε κηδείες μονά-
χα
και φουσκώνει σα διάνος σε ερείπια αρχαία.
Και που δεν ξεσηκώνεται παρά μόνο αν ίσως ο λαιμός του
βρεθεί

ανάμεσα σε σπαθί και τσεκούρι.

Να λυπάσαι το έθνος που έχει πολιτικό την αλεπού
τον σαλτιμπάγκο για φιλόσοφό του
και που η τέχνη του είναι τέχνη πιθηκισμού και μπαλωμά-
των.

Να λυπάσαι το έθνος που δέχεται κάθε νέο αφέντη με σάλ-
πιγγες
και τον διώχνει πνιγμένον στα 'γιούχα'
για να φέρει μετά τον επόμενο με σαλπίσματα πάλι.

Να λυπάσαι το έθνος που οι σοφοί του από χρόνια βουβά-
θηκαν
και οι σπουδαίοι του άντρες είναι ακόμα στην κούνια.

Να λυπάσαι το έθνος που έχει γίνει κομμάτια
Και που κάθε κομμάτι του παριστάνει το έθνος.

Χαλίλ Γκιμπράν (1883-1931)
Λιβανέζος ποιητής,
φιλόσοφος και καλλιτέχνης

Δραστηριότητες του Δικτύου Καλλιτεχνών και Επιστημόνων για την Ανάπτυξη της επαρχίας Ελασσόνας

Παρουσίαση του φωτογραφικού άλμπουμ του Γιάννη Σιγάλα στην Ελασσόνα

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε η εκδήλωση του Δικτύου Καλλιτεχνών και Επιστημόνων για την ανάπτυξη της Επαρχίας Ελασσόνας «Κέντρο Τέχνης, Λόγου και Κοινωνικής Δράσης», στην οποία παρουσιάστηκε το φωτογραφικό άλμπουμ του κ. Γιάννη Σιγάλα, παιδοψυχιάτρου, με τίτλο: «Το Άνθος του κάκτου» που εκδόθηκε από τις Εκδόσεις «ΠΙΚΡΑΜΕΝΟΣ».

Η εκδήλωση έγινε στις 18-4-2017, στο Κοσμικό κέντρο FANTASIA, στην Ελασσόνα, με τη συμμετοχή πολλών ακροατών, οι οποίοι έμειναν ενθουσιασμένοι από την πρωτοτυπία της και την υψηλή ποιότητά της. Εκτός από την παρουσίαση του βιβλίου, περιλάμβανε διάφορες τέχνες μαζί, όπως είναι η Τέχνη της Φωτογραφίας, η Τέχνη της Ποίησης, η Τέχνη της Χορωδιακής Μουσικής, η οπτικο-ακουστική προβολή, η Τέχνη του Λόγου κ.λπ.

Ομιλητές ήταν οι :

- Σαχινίδης Κώστας, Δρ Κοινωνιολογίας, Πολιτικός Επιστήμων
- Ευαγγελία Ράπτου-Στεργιούλα, Δρ Κοινωνικής Λαογραφίας
- Πένυ Αγοράστη-Χέβα, Φιλολογος, Ιστορικός Τέχνης.

Όλοι οι ομιλητές αναφέρθηκαν στην σημαντικότητα του φωτογραφικού άλμπουμ, ως ένα εξαιρετικά σπουδαίο βιβλίο επειδή αποτελεί μια σημαντική καταγραφή-συλλογή με φωτογραφίες από άνθη διάφορων κάκτων, στις οποίες είναι αποτυπωμένη η στιγμή της

ανθοφορίας του κάκτου με όλα τα έντονα και λαμπρά χρώματα και όλες τις χρωματικές διαβαθμίσεις του. Ακόμη, έγιναν εκτενείς θεωρητικές αναφορές στην Τέχνη της Φωτογραφίας σε σχέση και με τις φωτογραφίες του βιβλίου.

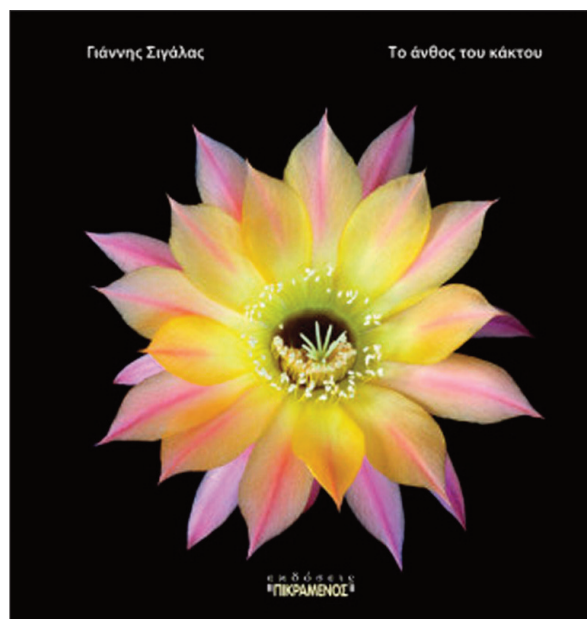
Μετά τους ομιλητές, ο καλλιτέχνης Γιάννης Σιγάλας παρουσίασε, σε οπτικοακουστική προβολή, μια πλούσια συλλογή από κάκτους και άλλα παχύφυτα, αναφερόμενος σε πολλά πληρο-

φορικά στοιχεία και τονίζοντας τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους.

Τον συντονισμό της εκδήλωσης είχε η κ. Βικτωρία Μπαρμπή-Σπαπτή, Πολιτικός Επιστήμων, ενώ το πρόγραμμα παρουσίασε η κ. Ελένη Μπλιούμη-Μπαρά, εκπαιδευτικός.

Η εκδήλωση έκλεισε με ένα σύντομο μουσικό πρόγραμμα από την εξαιρετική Παιδική-Νεανική Χορωδία «Music Arte» του Μουσικού Συλλόγου Ελασσόνας, υπό τη διεύθυνση του μαέστρου Κώστα Μάτη και με συνοδεία στο πιάνο από την καθηγήτρια μουσικής Έφη Φαρμάκη. Η παράσταση της χορωδίας ήταν, πραγματι, μια μεγάλη έκπληξη για όλους τους παρευρισκόμενους για το υψηλό μουσικοφωνητικό της επίπεδο και απόδειξε

οτι αποτελεί μεγάλη καλλιτεχνική αξία για την Ελασσόνα και που πρέπει να υποστηριχθεί από όλους και κυρίως από τον Δήμο Ελασσόνας.

Εκδρομή στο Καρπενήσι

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε η εκδρομή στο Καρπενήσι και στο Μοναστήρι της Προυσιώτισσας στις 26-3-2017 από τα μέλη και φίλους του Δικτύου Καλλιτεχνών και Επιστημόνων για την Ανάπτυξη της Επαρχίας Ελασσόνας.

Η διαδρομή που ακολουθήθηκε ήταν: Ελασσόνα-Λάρισα-Φάρσαλα-Δομοκός-Ξυνιάδα-Γραμμάνη-Μακρακώμη-Καρπενήσι-Μονή Προυσιώτισσας-Μικρό Χωριό-Καρπενήσι και επιστροφή στην Ελασσόνα.

Ιδιαίτερη εντύπωση προκάλεσαν στους εκδρομείς τα άγρια τοπία και η ομορφιά της ευρυτανικής φύσης καθώς και η άρτια επιμελημένη ομορφιά της πόλης του Καρπενησίου που αν και έχει πληθυσμό μόνο 8.000 κατοίκων η ομορφιά του είναι απερίγραπτη λόγω των αισθητικών παρεμβάσεων του Δήμου.

Χρυσό βραβείο στα βιολογικά κρασιά του Θανάση Μηνά από τη Μηλέα Ελασσόνας

Με χρυσό μετάλλιο βραβεύθηκε, για μια ακόμη χρονιά, το οινοποιείο του συμπατριώτη μας Θανάση Μηνά, στον 17ο Διεθνή Διαγωνισμό Αποσταγμάτων Οίνου Θεσσαλονίκης που πραγματοποιήθηκε το 2017, υπό την αιγίδα του Διεθνούς Οργανισμού Αμπέλου και Οίνου.

Ειδικότερα, το πολύ γνωστό για την αρωματική του γεύση ερυθρό κρασί ΕΥΒΙΟΤΟΣ (εσοδείας 2012) του Θανάση Μηνά κατέκτησε, για δεύτερη φορά το χρυσό βραβείο του παραπάνω διαγωνισμού, όπως και το 2014 είχε πάρει και πάλι το χρυσό μετάλλιο στον ίδιο διαγωνισμό για το ερυθρό κρασί ΕΥΒΙΟΤΟΣ (εσοδείας 2010). Μάλιστα, είναι αξιοσημείωτο το γεγονός ότι το κρασί αυτό, στην γενική κατάταξη όλων των κρασιών του φετινού διαγωνισμού, πήρε την δεύτερη θέση, με 92% στα χρυσά βραβευμένα κρασιά.

Όμως, η συνεχής βράβευση των κρασιών του Θανάση Μηνά δεν είναι καθόλου τυχαία γιατί βασίζεται στην ιδιαίτερη αρωματική και γευστική τους ποιότητα που τα διακρίνει.

Ειδικότερα, τα κύρια χαρακτηριστικά της παραγωγής τους, κυρίως, είναι:

1 Ο βιολογικός τρόπος παραγωγής, που πραγματοποιείται σύμφωνα με όλους τους κανόνες της παραδοσιακής καλλιέργειας.

2 Η ποιότητα των αμπελιών (εδαφολογική, κλιματολογική, περιβαλλοντική) που διακρίνει την παραγωγική περιοχή της ημιορεινής Μηλέας, η οποία βρίσκεται πολύ κοντά στον Όλυμπο.

3 Η τεχνογνωσία και η μακρόχρονη εμπειρία της καλλιέργειας των αμπελιών και του τρόπου παραγωγής του κρασιού. Στην παραγωγή του κρασιού, μαζί με τους παραδοσιακούς τρόπους παραγωγής, παράλληλα, εφαρμόζονται, ανάλογα, και σύγχρονες μέθοδοι, δεδομένου ότι γίνεται συνεχής παρακολούθηση των σύγχρονων εξελίξεων που συντελούνται στον κλάδο του κρασιού.

4 Η οικογενειακή εκμετάλλευση και η καθημερινή εργασία και παρακολούθηση της ανάπτυξης του παραγόμενου προϊόντος (των σταφυλιών).

Όμως, το γεγονός αυτό της βράβευσης των κρασιών του Θανάση Μηνά αποτελεί ιδιαίτερη τιμή για ολόκληρη την περιοχή της Ελασσόνας και της Περιφέρειας Θεσσαλίας, επειδή ταυτόχρονα, αναγνωρίζεται και προβάλλεται η ποιότητα των προϊόντων της διεθνώς.

Ακόμη, αποδεικνύεται για μια ακόμη φορά, ότι οι παραγωγικές δυνατότητες της περιοχής Ελασσόνας δεν περιορίζονται μόνο στην παγκοσμίως γνωστή Φέτα Ελασσόνας, αλλά, είναι εξίσου, αξιόλογες, με διεθνή αναγνώριση, και σε άλλα προϊόντα που παράγονται στον τόπο μας και μπορούν να σταθούν επάξια στη διεθνή αγορά, όπως είναι τα περίφημα βιολογικά κρασιά, το αρνάκι-κατσικάκι Ελασσόνας, το γάλα Ελασσόνας κ.ά.

Φυσικά, οι παραγωγικές δυνατότητες της περιοχής μπορούν να επεκταθούν και σε διάφορα άλλα προϊόντα, όπως είναι τα αρωματικά φυτά του Ολύμπου και λοιπές καλλιέργειες.

Τα ποιοτικά χαρακτηριστικά που διακρίνουν το ιδιαίτερο γεωφυσικό περιβάλλον ολόκληρης της περιοχής Ελασσόνας, (Όλυμπος κ.λπ.) ευνοούν και πριμοδοτούν τις καλλιέργειες πολλών άλλων αγροτικών προϊόντων, αρκεί να επενδύσει κανείς παραγωγικά.

Βέβαια, είναι ανάγκη να δραστηριοποιηθούν, πιο έντονα, τόσο οι νέοι όσο και οι παλαιοί καλλιεργητές ώστε να λυθούν, οριστικά, τα μεγάλα προβλήματα της ανεργίας και της μετανάστευσης που μαστιίζουν, ιδιαίτερα, τους νέους μας. Γι' αυτό λοιπόν είναι πρωταρχικό καθήκον του Δήμου και ολόκληρης της Τοπικής και Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης, να ενθαρρύνουν, πρακτικά και όχι μόνο θεωρητικά, τους νέους να παραμείνουν στον τόπο τους και να ασχοληθούν με παραγωγικές επενδύσεις.

Ακόμη, είναι υποχρέωση της Δημοτικής αρχής να συμβάλλει, ουσιαστικά, στην προβολή των τοπικών προϊόντων της περιοχής Ελασσόνας, με τη συμμετοχή του σε τοπικές και διεθνείς εκθέσεις, με την πραγματοποίηση θεματικών εκδηλώσεων, όπως είναι η «Γιορτή Κρασιού», η «Γιορτή Φέτας», η «Γιορτή πατάτας», η «Γιορτή Τσαγιού Ολύμπου» κ.λπ.

Κ.Σ.

Έργα υποδομών με διαχρονικότητα που δεν έγιναν στον δήμο Ελασσόνας

Με αφορμή τις πρόσφατες αποφάσεις του Δημοτικού Συμβουλίου σχετικά με την έγκριση επιμέρους μελετών για την υλοποίηση της πράξης «Υποδομές για τη βέλτιστη διαχείριση των Αστικών Στερεών Αποβλήτων Ελασσόνας» και την υποβολή τους στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Υποδομές Μεταφορών, Περιβάλλον και Αειφόρος Ανάπτυξη» του Υπ. Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού έχουμε να δηλώσουμε τα εξής:

Στο ίδιο πρόγραμμα ή και σε άλλα παρεμφερή τρέχοντα προγράμματα θα μπορούσαν να ενταχθούν και τα πιο κάτω έργα:

1. Η ολοκλήρωση της Αποχέτευσης των Αραδοσιβίων
2. Η αντικατάσταση των φθαρμένων καρκινογόνων αμιαντοσωλήνων στο δίκτυο ύδρευσης των Αραδοσιβίων, που είναι άκρως επικίνδυνοι για την υγεία των δημοτών, και η μετατόπισή τους έξω από τον οικολογικό χώρο του Μουσείου της Αγροτιάς.

3. Η υπάρχουσα μελέτη για την κατασκευή συμπληρωματικών εκθεσιακών χώρων για την στέγαση ολόκληρου του αγροτικού, μηχανικού, εργαλειακού και κτηνοτροφικού εξοπλισμού που διαθέτει το Αγροτικό-Εθνογραφικό Μουσείο Αραδοσιβίων.

Αλλωστε, μέρος της μελέτης αυτής μπορεί να ενταχθεί και στο πρόσφατα εγκριθέν νέο Τοπικό πρόγραμμα LEADER CLLD2014-2020, με χρηματοδότηση από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης και τους εθνικούς πόρους, για την ανάπτυξη ειδικών μορφών τουρισμού και την βελτίωση της ποιότητας ζωής. Επίσης υπενθυμίζουμε ότι εκκρεμεί ακόμη η ηλεκτροδότηση του Μουσείου, όπως άλλωστε υποσχέθηκε και ο Αντιδήμαρχος κ. Δ. Μπαλούκας.

Αυτά και πολλά άλλα προγράμματα που τρέχουν στις μέρες μας θα μπορούσαν να καλύψουν τις σοβαρές ανάγκες και άλλων χωριών του Δήμου, πέρα από τα μικροέργα που γίνονται μόνιμα στην Ελασσόνα και σε λίγα κεφαλοχώρια, όπως είναι το Λιβάδι κ.ά., αρκεί να ληφθούν οι σωστές αποφάσεις από το Δημοτικό Συμβούλιο και να γίνουν οι δέουσες ενέργειες από τον Δήμαρχο Ελασσόνας.

Μέχρι τότε θα βρισκόμαστε σε αναμονή και εγρήγορση για να γίνει επιτέλους στον τόπο μας, και κανένα μεγάλο και ωφέλιμο έργο που θα παραμείνει διαχρονικά και θα δημιουργεί σταθερές προοπτικές ανάπτυξης.

Δρ Κώστας Σαχινίδης

«Η αρπαγή της Βασιλαρχόντισσας» στην Λάρισα

Η «Αρπαγή της Βασιλαρχόντισσας» είναι ένα λαϊκό χορόδραμα που ανέβασε, για πρώτη φορά, στη σκηνή ο Πολιτιστικός Σύλλογος «Χορίαμβος» με την χορογραφική και σκηνοθετική επιμέλεια του Νίκου Σαμαρίνα.

Η όλη παράσταση στηρίζεται στην ιστορία που διηγείται το τραγούδι και ο χορός της Ηπείρου «Βασιλαρχόντισσα», σχετικά με την αρπαγή της Ευδοκίας (Δούκως) Αβέρωφ-Τζωαννοπούλου (1862-1930), μονάκριβης κόρης του άρχοντα Κουλάκη του Χάλη (Νικολάκη Αβέρωφ του Μιχάλη) και της Λινούσιως (Ελένης) του Θοδωρή.

Η αρπαγή έγινε στο Μέτσοβο, τον Ιούλιο του 1884, από τους Σαρακατσάνους κλέφτες Θύμιο Γάκη και Βαγγέλη Τάκη για να ζητήσουν λύτρα, τα οποία και έλαβαν.

Άλλωστε, το φαινόμενο αυτό της αρπαγής γυναικών για λύτρα, ήταν πολύ συχνό, για τις ληστοσυμμορίες, που λυμαίνονταν την Θεσσαλία και την Ήπειρο, κατά την περίοδο της Τουρκοκρατίας και στο αμέσως επόμενο διάστημα, μετά την απελευθέρωση.

Το γεγονός αυτό αποδόθηκε από τον θίασο του Χορίαμβου με εκπληκτικό μουσικοκινητικό τρόπο, μόνο με τραγούδια και χορούς της Ηπείρου, χωρίς διαλόγους. Γενικότερα, όμως, η παράσταση είναι γεμάτη από συμβολισμούς, αλληγορίες και αναγωγές στην σύγχρονη ιστορική και κοινωνική πραγματικότητα.

Ειδικότερα, η παράσταση παρουσιάζει:

1 Τις κοινωνικές και ταξικές διακρίσεις που επικρατούσαν κατά την περίοδο της κυριαρχίας των κοτσαμπάσηδων, οι οποίοι ήταν, ταυτόχρονα, τσιφλικάδες και μικροί φεουδάρχες, και τους κατασταλτικούς μηχανισμούς που χρησιμοποιούσαν εναντίον κάθε ραγιά-κολλήγου που αντιστέκονταν με οποιοδήποτε τρόπο.

2 Την επαναστατική διάθεση και αντίσταση πολλών λαϊκών ανθρώπων, που δεν υποτάχθηκαν στην καταπίεση των Τούρκων και Ελλήνων φεουδαρχών και βγήκαν στα βουνά, και την ταξική πάλη που μεγάλωνε, ολοένα και πιο πολύ, ιδίως αμέσως μετά την απελευθέρωση, απέναντι στους κοτσαμπάσηδες-τσιφλικάδες. Για το λόγο αυτό, πολύ συχνά, οι κλέφτες προσομοιώνονται στη συνείδηση του λαού και στη λαϊκή παράδοση με τους μετέπειτα αντάρτες της Εθνικής Αντίστασης.

3 Ένα πλήθος λαογραφικών στοιχείων της Ηπειρώτικης παράδοσης πλαισιώνει την παράσταση, όπως είναι το πανηγύρι, οι χοροί, τα τραγούδια, οι φορεσιές κ.ά.

Ταυτόχρονα, όμως, στην ίδια παράσταση παρουσιάζεται και η εμπορική εκμετάλλευση της παράδοσης, που γίνεται από πολλούς, ως ένα ακόμη τουριστικό προϊόν, ξεπερνώντας κάθε φολκλωριστική τάση και αντίληψη που κυριαρχούν στη σύγχρονη εποχή, κατά την οποία όλα εμπορικοποιούνται και όλα πωλούνται.

Η παράσταση διακρίνεται για την καλλιτεχνική της αρτιότητα, τόσο ως προς την μουσική απόδοση των ηπειρώτικων τραγουδιών όσο και ως προς την πιστή απόδοση των χορών, με μεγάλη χορευτική δεξιότητα και δεινότητα των πρωταγωνιστών αλλά και των υπόλοιπων χορευτών-ηθοποιών.

Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι, στην παράσταση

συμπράττουν πολλές τέχνες, ταυτόχρονα, με πολύ αξιόλογους καλλιτέχνες, όπως είναι οι χορευτές του Χορίαμβου, οι μουσικοί-καθηγητές της Σχολής παραδοσιακής μουσικής «Μελωδία», μαζί και η Ελένη Σαμαρίνα, στο τραγούδι, οι ηθοποιοί της θεατρικής σκηνής «Ονείρων Θαύματα» και όλοι οι άλλοι συντελεστές, όπως είναι οι σκηνογράφοι, οι

ενδυματολόγοι, οι ηλεκτρολόγοι, ο φωτογράφος Αποστόλης Ντόμαλης κ.ά.

Γενικά, το χορόδραμα Βασιλαρχόντισσα (=Βασίλισσα κι αρχόντισσα) του Νίκου Σαμαρίνα επαναφέρει στη συλλογική μνήμη όχι μόνο το γεγονός της αρπαγής της αλλά και την κρατούσα κοινωνική κατάσταση της εποχής του τέλους του 19ου αιώνα. Την κατάσταση αυτή και το γεγονός της αρπαγής κατέγραψε η λαϊκή μούσα, με πολύ περιγραφικό τρόπο, στα παρακάτω δημοτικά τραγούδια που τραγουδιούνται και χορεύονται από τους Ηπειρώτες μέχρι σήμερα:

*“Τρεις περδικούλες κάθονταν, ψηλά στην Τσούκα Ρόσια
η μια τηράει τα Γιάννενα κι η άλλη το Ζαγόρι,
- Στον Αγιγιώργη, Δούκω μου, στη Γκούρα να μη βγειτε
ακαρτερεί η κλεφτουριά, Δούκω, κυρά Δούκω μου,
Τακοβαγγέλης καρτερεί μαζί κι ο Θυμιογάκης.
Την προδοσιά την έκαμε, Δούκω, κυρά Δούκω μου,
ο Γιώργης Ντάλας σ' έδωκε, αυτός σε πρόδοσε.
Ήταν μια μέρα πίσσημη, μία γιορτή μεγάλη
όλος ο κόσμος στο χορό, όλοι μικροί μεγάλοι,
κι η Δούκω τότες έβγαινε μαζί με τη Λενούσιω,
κατά την Γκούρα τράβηξαν, πέρα κατά τις μπάλτες
κι οι κλέφτες την αγνάντευαν ψηλά από τ' Αλούνια.
Στάχτη απάνου έρριξαν, αντάρα και ντουμάνια
τη Δούκω τότες άρπαξαν μαζί με τη Λενούσιω”.*

*“Δεν είναι κρίμα κι άδικο δεν είναι κι αμαρτία,
νά 'ναι η Βασίλω σ' ερημιά, σε κλέφτικα λημέρια,
να στρώνει μπάτσες στρώματα κι οξυές προσκεφαλάκια.
Τακοβαγγέλης τη ρωτά και τη συχνοξετάζει,
κι ο Θυμιογάκης στο πλευρό σιγά την κουβεντιάζει:
- Σήκω, Βασίλω μ', κι έφεξε, και πάει η πούλια γιόμα,
σήκω να πάρεις τον καφέ τ' αφράτο παξιμάδι
να σου περάσει ο καϋμός να φύγει η στεναχώρια
κι η ξαγορά μας έρχεται σε μούλα φορτωμένη”.*

Οι Χαλκιάδες της Ηπείρου στην Ελασσόνα

Πραγματική πανδαισία ήταν η μουσική των Χαλκιάδων της Ηπείρου, οι οποίοι εμφανίστηκαν στον ετήσιο **ΤΡΑΝΟ ΧΟΡΟ** του **ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ ΕΘΝΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΑΡΑΔΟΣΙΒΙΩΝ ΕΛΑΣΣΟΝΑΣ**, που έγινε στις 4-2-2017, στο κοσμικό κέντρο **ΦΑΝΤΑΣΙΑ**, στην Ελασσόνα.

Τρεις γενιές Χαλκιάδων έπαιζαν, επί σκηνής, ώρες ολόκληρες, Ηπειρώτικα νουμπέτια, με όλα τα μουσικά χαρακτηριστικά της γνήσιας Ηπειρώτικης μουσικής παράδοσης. Ειδικότερα, σε όλη τη διάρκεια του γλέντιού, υπό τους ήχους τριών κλαρίνων και των άλλων οργάνων της εξαμελούς κομπανίας ακούστηκαν και χορεύτηκαν, ασταμάτητα, Ηπειρώτικοι σκοποί και τραγούδια του γάμου και της ξενιτιάς, οργανικά μοιρολόγια, γυρίσματα, μουσικά μελίσματα και πολλά ομαδικά πολυφωνικά τραγούδια.

Και κοντά στο μεγαλείο της Ηπειρώτικης μουσικής, ένας άλλος μεγάλος δεξιότηνης της ποντιακής λύρας, ο βετεράνος συντοπίτης μας Νίκος Δημητριάδης, μαζί με τους Γιώργο Κεσκίνη, στο νταούλι, και Τιμόθεο Καλαϊτζήδη, αφιλοκερδώς, χάρισαν στιγμές ποντιακής έκστασης στους Πόντιους και τους φίλους τους, που συμμετείχαν στο γλέντι του Μουσείου της Αγροτιάς.

Η έκπληξη της βραδιάς ήταν ο γνωστός τραγουδιστής Γιώργος Μητσιμπόνας, ο οποίος τραγούδησε, αφιλοκερδώς, με τον πιο παραδοσιακό τρόπο, τραγούδια της Θεσσαλίας.

Η εκδήλωση άνοιξε με την χορευτική ομάδα του Κέντρου Τέχνης, Λόγου και Κοινωνικής Δράσης Επαρχίας Ελασσόνας, με χορούς της Ηπείρου και με τη μουσική συνοδεία των Χαλκιάδων.

Ακολούθησε ένας σύντομος χαιρετισμός από τον Πρόεδρο

του Αγροτικού Εθνογραφικού Μουσείου Αραδοσιβίων, ο οποίος αφού ευχαρίστησε όσους βοήθησαν την εκδήλωση, αναφέρθηκε στη δράση και τον προγραμματισμό του Συλλόγου που συντελείται με πολλές αντιξοότητες, λόγω του κοινωνικού και οικονομικού αποκλεισμού του δημάρχου και της πλειοψηφίας του που επέβαλαν αυθαίρετα και παράνομα, με

την σκανδαλώδη μεροληπτική πολιτική και την απάνθρωπη αδιαλλαξία που ακολουθούν επί δύο χρόνια για το Μουσείο της Αγροτιάς, το οποίο παραμένει, ακόμη, χωρίς ηλεκτρικό ρεύμα, με δική τους ευθύνη.

Στη συνέχεια ακολούθησε ολονύκτιο γλέντι, το οποίο κράτησε μέχρι τις πρωινές ώρες (3 π.μ.).

Το πλούσιο καλλιτεχνικό πρόγραμμα της εκδήλωσης παρουσίασε η εκπαιδευτικός κ. Ελένη Μπλιούμη.

Λαογραφικό Μουσείο Λόφου

Ενα ακόμη λαογραφικό μουσείο βρίσκεται στον Λόφο Ελασσόνας που δημιουργήθηκε από τον αξιόλογο τοπικό Πολιτιστικό Ποντιακό Σύλλογο και στεγάζεται στο κτήριο του ανενεργού Δημοτικού Σχολείου του χωριού. Ειδικότερα το σχολείο αυτό διαθέτει δύο αίθουσες από τις οποίες η μία χρησιμοποιείται από τον Σύλλογο ως αίθουσα πολλαπλών χρήσεων και εκδηλώσεων (αίθουσα διδασκαλίας χορών, σύγκληση Γενικών Συνελεύσεων, διαλέξεις, διεξαγωγή πολιτειακών εκλογών κ.λπ.) και η άλλη στεγάζει το Μουσείο του χωριού.

Αξίζει να σημειωθεί ότι το πλήθος των μουσειακών αντικειμένων, τα οποία παραχώρησαν οι κάτοικοι του χωριού, μεταφέρουν τον επισκέπτη στην πατρώα γη του Πόντου αλλά και στον παλαιότερο τρόπο ζωής και τον πολιτισμό όλων των αγρωτών και κτηνοτρόφων του χωριού, με στόχο να διασωθούν τα αντικείμενα από την φυσική φθορά και εγκατάλειψη και, κυρίως, να γνωρίσουν οι νέες

γενιές σημαντικές πλευρές της ζωής των προγόνων τους. Για όλους αυτούς τους λόγους, αξίζει, πράγματι, να επισκεφθεί το μουσείο Λόφου όποιος αγαπά τον Λαϊκό μας Πολιτισμό.

Βιβλιοπαρουσίαση

Το Δίκτυο Καλλιτεχνών και Επιστημόνων για την ανάπτυξη της Επαρχίας Ελασσόνας «Κέντρο Τέχνης, Λόγου και Κοινωνικής Δράσης» και οι Εκδόσεις "ΛΕΙΜΩΝ" διοργανώνουν εκδήλωση την Τρίτη, 13 Ιουνίου 2017, ώρα 19:00, στην αίθουσα της Εταιρίας Ελλήνων Λογοτεχνών, Γενναδίου 8 και Ακαδημίας 106 (7ος όροφος), στην Αθήνα, όπου θα γίνει η παρουσίαση του βιβλίου, με τίτλο

"Λαϊκή ποίηση: Το παράδειγμα της επαρχίας Ελασσόνας" των Κώστα Γ. Σαхинιδη, δρa Κοινωνιολογίας, και Ευαγγελίας Ράπτου-Στεργιούλα, δρa Κοινωνικής Λαογραφίας.

Ειδικότερα, στην εκδήλωση θα μιλήσουν για το βιβλίο οι κ.κ.:

- Βασίλης Φίλιας, καθηγητής Κοινωνιολογίας, πρώην Πρύτανης του Παντείου Πανεπιστημίου
- Μιχάλης Γ. Μερακλής, ομότιμος καθηγητής Κοινωνικής Λαογραφίας του Πανεπιστημίου Αθηνών
- Μηνάς Αλ. Αλεξιάδης, καθηγητής Λαογραφίας του Πανεπιστημίου Αθηνών
- Κώστας Κονταξής, επίκουρος καθηγητής Λαογραφίας του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας.

Ποιήματα θα απαγγείλουν οι: Γεωργία Ζώη, ηθοποιός, αρχιτέκτων, Τάκης Βαμβακίδης, ηθοποιός, και ο λαϊκός ποιητής Αλέξανδρος Παρλάντζας.

Θα ακολουθήσει σύντομος χαιρετισμός από τους συγγραφείς του βιβλίου.

Η εκδήλωση θα κλείσει με μουσικό πρόγραμμα από τον Πέτρο Μιχόπουλο, στην κιθάρα και τον Γιάννη Νικολαΐδη, στην ποντιακή λύρα.

Η είσοδος είναι ελεύθερη

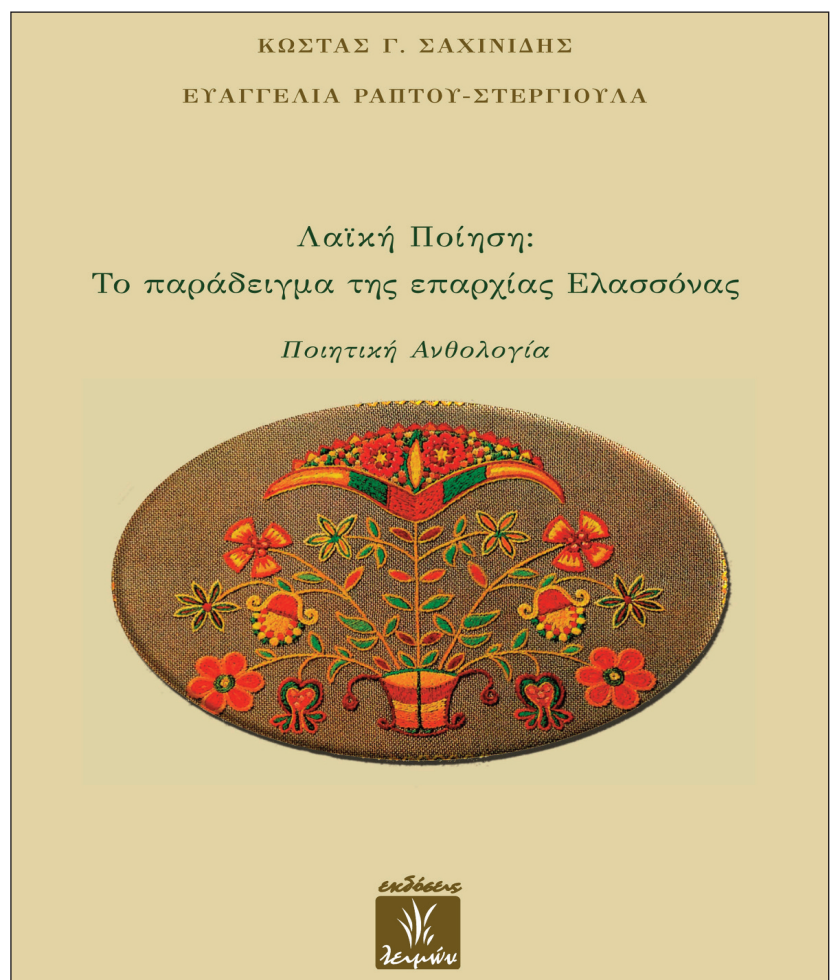
Το βιβλίο περιέχει θεωρητικά κείμενα των συγγραφέων με μια γενική κοινωνιολογική και λαογραφική προσέγγιση της Λαϊκής ποίησης, καθώς και αντιπροσωπευτικά ποιήματα από 26 Λαϊκούς ποιητές που κατάγονται από την ευρύτερη περιοχή της Ελασσόνας, προκειμένου ο αναγνώστης να «ανα-γνώσει», δηλαδή να φέρει στην επιφάνεια τη γνώση και τη συσσωρευμένη εμπειρία που λανθάνει στους λαϊκούς στίχους. Στην αρχή του βιβλίου περιλαμβάνεται ο πρόλογος του καθηγητή Μιχάλη Γ. Μερακλή, ενώ στο οπισθόφυλλο υπάρχει και ένα μικρό σχόλιο του καθηγητή Βασίλη Φίλια.

Σκοπός του παρόντος πονήματος είναι να αναδειχθεί η ιδιαίτερη αξία της λαϊκής ποίησης αλλά και να παρουσιασθεί μια εικόνα της τέχνης του λόγου, με απώτερο στόχο να συμβάλλει στην καταγραφή ενός μέρους του πλούσιου ποιητικού υλικού της λαϊκής ποίησης, που αναπτύχθηκε κατά την προπολεμική, την μεταπολεμική και τη σύγχρονη περίοδο στην ευρύτερη περιοχή της Ελασσόνας.

Γενικά, τα ποιήματα που περιέχονται στο βιβλίο αυτό αποτελούν ένα μικρό δείγμα της ποιητικής δημιουργίας ορισμένων από τους λαϊκούς και διάφορους άλλους ποιητές της περιοχής αυτής, το οποίο, όμως, σε καμιά περίπτωση,

δεν αφορά το σύνολο των ποιητών και το σύνολο της ποίησής τους. Ασφαλώς, υπάρχουν και πολλοί άλλοι ποιητές και ποιήτριες, λαϊκοί και άλλοι, στην περιοχή της Ελασσόνας, αλλά, δυστυχώς, είναι, τεχνικά, αδύνατο να συμπεριληφθούν όλοι τους σε έναν τόμο.

Η επιλογή των ποιητών και των ποιημάτων καθώς και η σειρά παρουσιάσής των δεν έχουν αξιολογικό χαρακτήρα, αλλά ο κάθε αναγνώστης ή μελετητής μπορεί να πραγ-

ματοποιήσει ανάλογες συγκριτικές αναγνώσεις ή μελέτες στο έργο τους και να εξαγάγει τα ιδιαίτερα συμπεράσματά του.

Οι περισσότεροι ποιητές που περιλαμβάνονται στη συλλογή αυτή είναι λαϊκοί ποιητές απόφοιτοι του δημοτικού σχολείου, αλλά υπάρχουν και ορισμένοι απόφοιτοι μέσης και ανώτερης εκπαίδευσης, οι οποίοι ασχολήθηκαν και με την ποίηση.

Γενικά, το περιεχόμενο των ποιημάτων τους είναι ποικίλο και μπορούν να διακριθούν σε ιστορικά, ποιμενικά, της αγάπης και του έρωτα, σατιρικά-σκωπτικά, λαογραφικά και εθνικά ή πατριωτικά, φυσιολατρικά, της ξενιτιάς, ενώ υπάρχουν και ορισμένα που είναι θρησκευτικού, πολιτικού και τοπικού περιεχομένου,

Όλα αυτά τα στοιχεία τεκμηριώνονται στο περιεχόμενο του βιβλίου, το οποίο κατανέμεται σε πέντε επιμέρους κεφάλαια και ένα παράρτημα.

ΓΙΟΡΤΕΣ ΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗΣ 2017

Υπό την αιγίδα της ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
Με τη συνδιοργάνωση της ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ ΛΑΡΙΣΑΣ

ΔΙΗΜΕΡΙΔΑ

με θέμα: «Γνωστοί και άγνωστοι αγωνιστές της λευτεριάς από την ευρύτερη περιοχή της Ελασσόνας»

ΣΑΒΒΑΤΟ 17 Ιουνίου 2017, ώρα 8 μ.μ.,

Κρανιά

Ομιλητές:

Σαχινίδης Κώστας, Δρ Κοινωνιολογίας, συγγραφέας

«Καπετάν Ελασσόνας», «Ταγματάρχης Ιωάννης Μπαλτούμης»

Μπούμπας Σπύρος, εκπαιδευτικός, συγγραφέας

«Η Τσαριτσάνη κατά το πρώτο μισό του 19ου αιώνα και η προσφορά της στην επανάσταση του Ολύμπου του 1854 και του 1878»

Παπακωνσταντίνου Θωμάς, ιστοριοδίφης, συγγραφέας

«Πάνος Τζάρας(1794) και Νίκος Τζάρας(1770-1807), Πάνος Τζάρας ή Τζαρόπουλος (1803-1880)

«Οι Λιβαδιώτες αγωνιστές Γιάννης Δαμαλής, Αθανάσιος Αστερίου και Γκέκας»

«Οι κλεφταρματολοί του Ολύμπου Κώστας Τζαχείλας, Δήμος Τζαχείλας και Γιώργος Τζαχείλας»

Παράλληλα συμμετέχουν :

- Το Παιδικό μουσικό συγκρότημα Δημοτικής Κοινότητας Κρανιάς

- Ο Βαγγέλης Κατσαβός, φλογέρα

- Το Κέντρο Τέχνης, Λόγου και Κοινωνικής Δράσης επ. Ελασσόνας

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 23 Ιουνίου 2017, ώρα 8 μ.μ.,

Αμούρι

ΔΙΗΜΕΡΙΔΑ (δεύτερη ημέρα)

Ομιλητές:

Ράπτου Ευαγγελία, Δρ Κοινωνικής Λαογραφίας

«Οι κλεφταρματολοί του ανατολικού Ολύμπου, Γεωργάκης Ολύμπιος. Τόλιος Λάζος και οι Λαζαίοι απόγονοι»,

Σπανός Κώστας, εκπαιδευτικός, συγγραφέας

«Ευθύμιος Ταμπάκης-Ταμπακόπουλος »

Ζαρζώνης Βασίλης, εκπαιδευτικός, Φιλολόγος

«Ο κλεφταρματολός και έξαρχος του Ολύμπου Κώστας Ζήδρος»

Παράλληλα στην εκδήλωση συμμετέχουν οι Φορείς :

- Σύλλογος Γυναικών Αμουρίου

- Κέντρο Τέχνης, Λόγου και Κοινωνικής Δράσης επ. Ελασσόνας

-Ποντιακή Παρέα Ελασσόνας «Το Παρακάθ'»

Οι εκδηλώσεις γίνονται με τη συνεργασία των Φορέων:

- **Μορφωτικός Εκπολιτιστικός Σύλλογος Κρανιάς**

- **Σύλλογος Γυναικών Αμουρίου**

Επιμέλεια εκδηλώσεων: Δρ ΚΩΣΤΑΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ